

Виходить у Львові
що дня (крім неділі і
гр. кат. субот) о 5-ї
годині по полудні.

РЕДАКЦІЯ:
Адміністрація: улиця
Чарнецької ч. 12.

ПІСЬМА приймаються
лиш франковані.

РУКОПИСІ
звертаються лише на
окреме жданіє і за злого-
жем оплати поштової.

РЕКЛАМАЦІЯ:
незапечатані вільні від
оплати поштової.

НАРОДНА ЧАСОПІСЬ

Додаток до „Газети Львівської”.

Передплатна
у Львові в агенції
діловиків пасаж Гавс-
мана ч. 9 і в п. к. Стар-
оствах на провінції:
на цілий рік К 4·80
на пів року " 2·40
на четверть року " 1·20
місячно . . . " —40
Поодиноке число 2 с.
З поштовою пере-
 силкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року " 5·40
на четверть року " 2·70
місячно . . . " —90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

*З Ради державної. — Комісія для зміни регу-
ляміну палати послів. — З німецького пар-
ламенту.*

На передвчерашиньому засіданні палати послів по виборі віцепрезидентів палати забрав голос п. управитель міністерства скарбу бар. Йоркаш-Кох і виголосив фінансове експозе.

Бюджет виказує предліміновані видатки в квоті 2.303,596.103 корон, приходи 2.303,657.294 корон, надвишку 61.191 корон. В порівнанні з попереднім роком виносить побільшена видатків 154·7 міліонів корон, а збільшена приходів 154·6 міліонів корон.

Бар. Йоркаш-Кох подав наперед короткий начерк загального економічного положення і його впливу на державу. Рільництво мимо елементарних нещасть зробило завдяки поступові значний крок наперед, зате інші галузі промислу слабше розвивалися; незле розвивався її угольний та зелізний промисл. Положення біржі і фінансових відносин відповідає нашему економічному положенню. З признанням висловився бесідник про управу австро-угорського Банку,

а відтак говорив про бюджетову надвишку з 1907 р., яку ужинеться знов на ціли зелізниці і телефонів. Бюджет видатків на 1909 р. єсть з дотеперішніх найбільший, мимо „натягання“ усіх позицій. Треба отже утворити нове жерело приходів, тим більше, що повстануть нові видатки на: суспільне обезпечення, санацию краївих фінансів, удержання зелізниць і т. д. Треба передусім побільшити приходи з зелізниць. Ніфтяний промисл розвивається в лихих умовах. Правительство заходиться побільшити консулювання нафті через уживання її до опалу. Курс австро-угорських ефектів стоїть добре мимо деякого захисту. Відтак переходив по дрібно позиції всіх міністерств та замітив, що видаток на підмоги для резервістів означено 3 міліони корон. Так само признано видатки на управильнення платні в краївій обороні, жандармерії і на поліпшення харчу для вояків. В бюджеті віроісповідань і просвіти встановлено близько 3 міл. корон на конгресу. Нових середніх шкіл запроектовано на 1909 р. 18. В бюджеті міністерства справедливості побільшено видатки о 6·5 міліонів корон. На саму судову і канцелярійну службу в Галичині і Буковині призначено 500.000 корон. В міністерстві рільництва побільшено видатки о 8,100.000 корон. З загального підвищення видатків міністер-

ства скарбу, що виносить 40 міл. корон, припадає 23 міл. на поліпшення платні державних слуг і урядників низької категорії. Відсотки від державних довгів, що виносять з кінцем червня 1909 р. майже 10 міліардів, означено в сумі 348,000.000 К.

Система поштової щадниці показала ся дуже успішно і тому буде розширювана.

Обговорюючи загальну фінансову ситуацію, замітав бесідник, що — як видно до тепер — податкова сила зростає, зросли посередні і безпосередні податки без підвищування о 35 міл.; єсть отже надія, що буде чим покрити підвищення бюджету, не зважаючи на те, що до бюджету вкрало ся 29 міл. з розпродажі монет. Прихід з зелізниці не покриває видатків на неї, але бесідник має надію, що сей прихід побільшиться ся. Для рівноваги треба конче найти нові жерела приходів. Вкінці просив бесідник палату, щоби полагодила бюджет конституційною дорогою.

Розпочала ся відтак бюджетова дискусія, котра виповнила ціле передвчерашиє і вчерашиє засідання.

Вчера відбула засідання регулямінова комісія під проводом пос. Фукса. Комісії предложені посольські внесення і правительственные предложені. Президент міністрів бар. Вінерт

23)

ПО БАЛКАНСКІМ ПІВОСТРОВІ.

(Після Гессе-Вартенса, Колера і др.
зладив К. Вербенко).

(Конець).

Солунь перетерпів вже неодно лихо. Цісар Теодозій збурив був місто, бо оно ставило ему опір, а цісар Константин Великий побудував місто і пристань на ново. Місто перебуло під впливом борбу іконоборців з іконопоклонниками, перебуло грабіж славинських племен, що користаючи із землетрясения, впали були на короткий час до міста. Пізніше була тут її резиденція болгарського князя Сімеона, а ще пізніше впали до міста африканські мосліми та взяли 20.000 людей в полон. Відтак прийшли хрестоносці і французькі шляхтичі Монферраті і Бургоні, котрі тут оснували собі своє королівство, аж наконець в 1423 відкупили місто від Візантійців Венеціяни для того, що віні то місто сподобалося їм тому, що „положене до сонця“. В сім літ після прийшли Турки під проводом султана Амурата і здобули місто мечем. Від того часу називається місто мало, що вже не п'ятьсот літ по турецки „Селябік“. В році 1903 стався був Солунь місцем грізних замахів політичних і кровавих борб з македонськими ворохобниками.

Солунь єдиний по Константинополю найважливіше місто торговельне в цілій європейській

Туреччині, а відколи оно сполучене зелізницею з Сербією і Австро-Угорщиною, стало ся оно важне і для сих держав та взагалі для цілого західної половини балканського півострова.

6. Цетине, столиця Чорногори.

Побувши три дні в Котарі і роздивившися в його охрестності, де я мав нагоду придивитися також укріпленим з австро-угорської сторони, постановив я одного красного дня у вересні поїхати возом до чорногорської столиці. Щоби кождий знат, як то іде возом до Цетиня, то скажу тут зараз, що я з тяжкою бідою винаймив тарадайку на два дні за 40 корон.

Отже о 6 год. рано виїхали ми з Порта Маріна понад яр Гордіккі і через оливний гай і дубину, минули село Скалярі та станили аж коло жерела, близько т. зв. готелю Трініта. Тут напоїли ми коні і поїхали дальше аж до передолини Трініта, де сходиться аж сім гостинців в одній місці і де з австро-угорської сторони стоїть одна батерия, котра на случай потреби може замкнути перехід сими гостинцями. Звідси прекрасний вид на пристань Теодо та на урожайну низину Жупа, котра однак по частині є багнista. Ще далі від залізниці залізничний кастельнуово і добре укріплений хребет гор, що його окружують, а генья далеко видніє ся сине море, що сходиться разом з овидом.

Тепер завертає сей прекрасний штуцний гостинець назад на північ та іде понизше форту

Горазда, а відтак многими довгими закрутами виходить наконець на передолину Кретац. На цілім тім гостинци видко дуже красно з кожного місця Котарський залив, а дальше залив Теодо. Наскіц через той гостинець іде границя означена камінem, але так, що хребти і передолини знаходяться вже на чорногорській стороні, а тим самим чорногорські укріплені позиції панують над австро-угорськими.

Виїхавши на передолину Кретац, не міг я зідержати, щоби не зліти з воза та не придивитися докладніше, де розставлені чорногорські гарнізони, коли нараз в тих хат, які там знаходяться, виїг якийсь паробчик і не перестав ходити слід в слід за мною мимо того, що дістав від мене досить значний бакшіш. Фотографувати тут не можна нічого, бо про таких подорожніх дають зараз телеграфічно знати залозі в місцевості Негуш, через котру треба переїзджати.

Ідучи далі, лишаємо на право за собою гору Ловчен, високу на 1759 метрів а порослу буковим лісом і за четверть години стаємо в місцевості Негуш, місці уродження теперішнього царя, де стоїть залогою одна компанія. Тут стається на попас в „Гранд Готель“, де однак лише ціни оправдують назву, бо мій візник мусів навіть я воду для коней заплатити 60 сотиків. Звідси переїжджаємо через неурожайну долинку а гостинець піднимався відтак знову многими закрутами в гору аж до висоти 1270 метрів, на котрій знаходиться передолина Крівачко Здрійло, на котрій є ще та-кої і гостинниця.

начекаув становище правительства в тій спріві. Зміна регуляміну єсть не лише технічною, але політичною і національною квестією. Меншості не хочуть зреши ся тих прав, які дають теперішній регулямін. Тому до зміни регуляміну треба порозуміння сторонництв.

Референтом вибрано пос. Штайнвендера і почала ся дискусія. Пос. Хоц домагав ся, щоби регулямін постановляв також, в якім язичі можна промовляти в парламенті. Пос. Крамарж поставив внесене на помножене числа віцепрезидентів, щоби Русини і Італіянці мали також своїх представників в президії. Пос. др. Е. Левицький заявив, що як би Русини не одержали віцепрезидента, то уважали би се обидою свого народу. До сеї справи вибрано референтом також пос. Штайнвендера і поручено ему здати звіт на слідуючім засіданні.

На передвчарашнім засіданні німецького парламенту забрав знов голос канцлер кн. Більзов і говорив про заграницну ситуацію. Заявив, що чутка, немов би до Німеччини зверталися з пропозицією на обмежене уоруження, зовсім безосвонна. Ситуація в Європі не дуже певна, отже і наша заграницна ситуація сей-час погіршила би ся, а мир був би поважно закодочений, як би ми зменшили свої уоруження. З огляду на теперішню ситуацію і на своє географічне положене мусить Німеччина удер-жувати флоту на однійній висоті. Пос. Гавсман ганяв поведене Австро-Угорщини в дея-ких точках, адже Австро-Угорщина з кількох десятків літ єсть нашою найвірнішою со-

юніцею. Не хочу побільшувати безкосенюю кригикою трудностів, в яких тепер находитися Австрія. Повторюю: Стоімо при австро-угорській монархії. Віримо, що найлучше служимо справі мира, коли не позовляємо на ніякі сумніви в постійності союза і в повагу, з якою трактуємо сей наш обовязок.

Між Болгарією а Туреччиною доведено до порозуміння. На основі розмови з повернувшим з Царгорода болгарським міністром Ляпчевом, звіщають з Софії, що грозу оружної розправи з Туреччиною можна вже уважати зовсім розвіллю. Що до проголошення независимості Болгарії, то за те не може Болгарія призвати Туреччині віякого відшкодування, лише що до викупна ориєнタルних залізниць висловив міністер Ляпчев, що сподівається не-бажаним довести до порозуміння.

З над сербско-босанської границі звіщають, що там запанував спокій з того часу, коли помножено військові залоги. Серби відгрожувалися, що їх ватаги нападуть і попадуть босанські села і затроять воду. Однака границя тепер так обсаджена, що годі дістати ся сербським ватагам через Дрину, а також залізничні мости стоять під строгим військовим доглядом. То вплинуло на втихомирене босанського населення, а настій серед військової залоги також дуже добрий.

В дипломатичних кругах віденських впевнюють, що безпосередні переговори між Австро-Угорщиною а Туреччиною розпочнуться в найближчих дніх, мимо того, що бойкот

продовжується. Австрія хоче в той спосіб виявити свій мирний і прихильний настрій супротив Туреччини. Гадають, що вже нині буде подано урядово до відомості розпочати переговори.

„Vossische Ztg.“ приносить ревеляції про сербско-горногорський тайний воєнно-зачіпний договір. Чорногорі обіцяно Герцеговину з Монастиром, частину Новобазарського санджаку і Альбанії та чорногорське побереже з Котарським заливом і Спіцою. Сербія має одержати: Рагузу, Босну, другу частину Новобазарського санджаку та віляєт Скоплє в Косовим полем. Обі держави обовязалися оружно помагати собі взаємне наслідство, коли би в одній з них помер послідний мужчий потомок.

(Сей тайний договір обговорює живо праса віденська і берлінська та робить до того свої замітки).

Н О В И Н К И.

Львів, дня 12-го грудня 1908

— Іменування. П. Управитель міністерства публичних робіт іменував інженера Стан. Тілля старшим інженером в державній службі будівництва в Галичині. — Львівський вищий суд краєвий іменував канцеляріями офіціалами канцелярії: Гавр. Гилевича в Старім Самборі, Вол. Лячного в Мостах великих, Пос. Кастрого в Солотвині, Іл. Голубовича у Львові і Ад. Стефанова в Заболотові з поширенем всіх в дотеперішніх місцях службових.

— Зелізнаця Львів-Підзамче. Передвчара відбула ся технічно-поліційна ревізія новооббудованої частини шляху зелізничного Львів Підзамчі, а іменно між станицями Львів а Курівці. Комісія узувавши будову той частини шляху покінченою призволила іменем Міністерства зелізниць на відкрите руху, який розпочне ся дня 15 с. м., однако з деякими обмеженнями, а то в причини невиконання це доїздових доріг із сторони дотичних виділів провітових.

— Кваліфікаційні іспити на учителів народних шкіл перед іспитовою комісією в Самборі розпочнуться ся дня 11 січня 1909. Подавя, за осмотрені в приписані документи, треба вносити на руки дотичної ради школи окружної до комісії іспитової для учителів народних шкіл в Самборі найдальше до 24 грудня с. р. — Кваліфікаційні іспити для народних шкіл перед терношільською комісією розпочнуться ся дня 15 січня 1909 і день перед тим треба зголосити ся в Дирекції семінарії та зложити 16 К такси. Зголосуватися через окружні ради школи до 30 грудня с. р.

† Помер Витовт Гоповський, кандидат юрис-катури, скоро постійно в Бережанах, дня 10 с. м. о 9 ій годині рано, в 26 ім році життя.

— Дрібні вісти. На університет в Кракові записалося 3.052 студентів і студенток. — Трибунал присяжних судів у Львові засудив оногди робітника в Вітебська, Кузьму Скавищеву на 6 місяців тяжкої вязниці і Конст. Сидорова, б. російського офіцира на 8 місяців тяжкої вязниці за фальшовані 1-коронові 20- і 10-сотикових монет.

— Зловлене шайки опришків. В Жабі дносять: Від кількох місяців постаряли ся в Жабі незвичайно сьмілі крадежі з вломами. Добре зорганізована шайка опришків нападала на доми заможніших господарів, розбивала двері і замки і забирала, що їм під руки попало. Опришки, уоружені револьверами, в трьох случаях хотіли допустити ся убийства. Коли при кінці минувшого місяця допущено ся знов більшої крадежі з вломом, арештовано вікінги шайку злодійську, вложену з 6 мужчин (між ними 2 жінок) і 1 жінці. Арештовані опришки признали ся до 8 крадежей і до 3 намірених убийств. Провідником шайки є Федір Бучук з Жабі, а організатором є також жабівський Ем. Шпотгайм, котрий недавно вернув з Берліна. Крім кермованя шайкою, мав він обовязок, разом з другим членом шайки, Аналем Мільбавером постарати ся о продаванні крадених речей. Перед

Коли звідси їхати в долину, видко далеко на північнім всході скалисті, сірі гори, котрі лише денеде зеленіють ся, а з двох місць на гостинци видко навіть аж Скодарське озеро. Місцями стоять нуждені камінні хати, а коло них скубуть вівці нуждену травичку. В долинках видко червону управлюнну землю обведену довкола камінними валами, щоби звірята туди не заходили. Все то разом представляє величаво сумний вид бідноти Чорногори.

Гостинець викрутасами сходить щораз більше на долину; по дорозі стрічаємо довгі ряди возів, що везуть набрані в Котарі товари до Цетінія; деякі мужчины ідуть коротшими стежками а кождий з них має револьвер за чересом. Наконець, коли ми вже утомилися і порок нас добре присів, отвірася ся несподівано перед нашими очима панорама урожайні цетинської кітлини. З переду село Байца, ще глубоко під нами а ген далеко, мов би на другій кінці, новопобудована резиденція. В очі впадають зараз многі нові дахівкові криші, бодоми по послідній пожежі треба було зовсім на ново покрити; лиши австрійський і російський консуляти мають криші із срого лупка. Впрочем належать они до найвеличавіших будинків в місті. В'їзд до міста робить досить симпатично вражене — улиці широкі і чисті, замашених і обдертих дітей, що бігали бы як в Італії або Туреччині по улиці, не видко. Люди ступають поважно і статочно, бо жебрати або ходити хата від хати та продавати якісні товари уважають тут за ганьбу і сором.

О другій годині з полуночі станули ми перед одноповерхним „Гранд Готелем“, що пристрає безпосередно до улиці. По якісні часі дістав я досить простору комнату, хоч мені зразу казали, що всі комната заняте і що треба було наперед замовити телеграфічно. Побідавши, взяв я собі проводи і пішов зараз оглядати місто, хоч по правді Цетине не місто а містечко, котре має всего лише 3400 жителів.

Мій прохід по полуночі удав ся. Я оглянув резиденцію князя, малий двірок на один поверх, помальовані на вишнево, котрого деякі вікон виходять на улицю, а відтак трохи вже моднішу стовпами укращену палату наслідника престола князя Данила. І ся палата виходить своїми семи вікнами на улицю а по-за обома палатами тягнуть ся великі парки. На спаді одного з голих горбів стоїть монастир збудований Іваном Црноевичем, котрий Турки

збурив три рази (1683, 1714, 1785) а Чорногорці его знов за кождий раз на давний лад відбудували. Лиш на місці теперішньої давнини стояла давніше інша вежа, на котрій вершку виставлювано відрубані турецкі голови понабивані на списи. Дикий той звичай склав Петро II. В сім монастири знаходяться тепер гробниці княжої родини. Недалеко від входу до монастиря лежать порозкидані турецкі пушки а на сусіднім горбі виднається малій але хороший памятник кн. Данила з золотою банею яко знаком освободження Чорногори з турецкої неволі. Пізніше оглянув я ще й стару палату Біляць, которую уважав за якийсь магазин і довідав ся, що тут міститься найвищий суд країнний.

Коли змерклі ся, вийшов я знов на місто, щоби придивитися оригінальному проходови цетинських панів. Всі в червоній народній ноші і синих шараварах та білих камашах (опинках) носять за ременями набиті револьвери, а декотрі ще й ганджари. Офіцери мають мундури подібні до народної ноші і носять лякетовані чоботи з осторогами та довгі шаблі. На торговиці коло керниці було богато жінщин. В немногих склепах видко по найбільшій частині одяг, сукна вишивки, зброя та уживані в краю віслякі прикраси. Купці тут майже самі Чорногорці.

В місті суть дві каварні. В одній сходяться офіцери, урядники і прихильники правителів а в другій меншій гості, що належать до партії, котра домагається реформ і єсть проти теперішньому правлінню. Тут пізнав я також якогось Хорвата, котрий втік із загребського полку піхоти і осів в Цетині як майляр і декоратор комнат.

На другий день вибрав я на довший прохід на площу, звану з італійська „Bella vista“ („красний вид“), вкриту стіжковатою соломяною кришкою. Звідси справді красний вид далеко аж на альбанські гори на скодарську рівнину та на усті ріки Река. Вернувшись назад до міста, оглянув я ще театральний будинок, в котрім відбуваються також засідання парламенту, придивився муштрі чорногорського войска, іменно малому відділу артилерії з двома машиновими карабінами на конях а відтак вернув назад до готелю і пообідавши, поїхав о 2 годині свою тарадайкою назад до Котара.

кільканайця днами спровадив Шпотгайм для своєї шайки електричну ліхтарню, якою мали послугувати ся при обробаваню жідівського банку торговельно промислового. Вартість украдених шайкою предметів і грошей в готівці перевищувала квоту кількох тисяч корон.

— Самоубийство. Вистрілом в револьвера відобрало собі оногди жите в однім з готелів в Самборі почтовий офіціант з Перемишля, Йосиф Кребс. Причиною самоубийства була невилічима недуга.

— Репертуар руского театру в Дрогобичі (Саля міська). Початок о годині 7 вечором.

В неділю, дні 13 с. м. „Марійка“, чеський народний образ зі співами в 5 діях А. і В. Мрштіка.

— З ювілейних зборів львівської „Просвіти“. В доповненню нашого оногдашнього справоздання зі зборів „Просвіти“ додамо, що на них виголосив просвітну промову др. Евген Озаркевич, а економічний реферат мав інж. Корнаеля. Потім наступили привіти для „Просвіти“. І так зложили привіт: П. Питлик Володимир, студ. філ. іменем „Ак. Громади“, „Просвітного кружка“ і „Наукового кружка“, п. Андрій Луців, студ. прав., іменем „Кружка правників“, п. Шашілович, іменем українських студентів богословія, п. Клим. Гутковський іменем всіх „Соколів“ львівського повіта, п. Юстин Панькевич в Рудна іменем всіх читальень львівського повіта, о. крилошанин Ів. Чапельський іменем Руского педагогічного Товариства, п. Іван Козяк яко делегат „Січи“ і Семен Кизяк іменем робітників і слуг. Товариство укр. студентів політехніки „Основа“ прислато письменний привіт. По привітах розльосовано різні хліборобські предмети поміж членів „Просвіти“. Вечором по концерті участники пішли походом під дім „Просвіти“ в Ринку, де з балкона промовив до зібраних голова това проф. Петро Оговинський. По відсіваню патріотичних пісень похід розійшовся спокійно.

— В справі воїскових такс. Львівський магістрат оголосував, що всі обовязані до плачення воїскової такси мають зголошувати ся, аж до часу вигаснення єго обовязку, що року в місяци січни в тій громаді, в котрій дні 1. січня дотичного року мають свое місце замешкання. Сподіване узикання увільнення від особисто-доходового податку з причини, що дохід не перевищує 1200 корон, або з іншої причини, а також осягнене чопередного року увільнене від податку особисто-доходового або від такси замість служби ве увільняє від обов'язку зголошення. Зголошувати ся можна устно або писемно. В цілі писемного зголошення треба виповнити два примірники мельдункового формулляря чітким письмом докладно і згідно з правдою у всіх рубриках та відослати до громади. Мельдункові формуляри можна дістати безплатно в староствах і гроцадских урядах а то під загрозою грошової карти до 1000 К.

— Важний постуپ в дослідах туберкульози. На засіданю парискої Academie de Medicine дні 8 с. м. звістний дослідник туберкульози др. Александер Марморек повідомив про важне відкрите, що робить значний крок наперед в діагнозі і терапії туберкульози. Марморек виказав дуже простим і певним способом туберкулічну іду в крові і урині недужого, навіть коли показалися що йоно перші симптоми починаючоїся недуги. Для досліду досить три або чотири каплі крові чи урини. Ходить о хемічну сполучку між іду, яку виділюють бацілі туберкулів, а серум Марморека. До викликає сего явища служить кілька капель овечої крові. Коли кров розложиться ся, то туберкульози нема; в протиліві випадку чоловік хорить на туберкульозу. Марморек робив досліди на 600 особах і лише в 5 процентах випадків єго метода завела. Інтересне притім тверджене Марморека, що та діагностична метода дасть ся примінити до богато інших заразливих недуг.

— Шурі проти жіночого права голосування. Поступові жінки в Англії добивають ся з гідною подиву неустрасимістю о жіночій рівноправності, головно що до права голосування. З другої сторони реакційні елементи ставлять суфражисткам всякі перешкоди, розбиваючи передовсім жіночі віча. Дні 9 с. м. на лондонськім передмістю Меденгід відбулося одно таке бурливе віче. Мимо платного вступу на збори явила ся сильна опозиція. Ледви референтка забрала голос, опозиція счи-

нила неколькій крик, зачали дзвонити дзвінки, грati трубки, а навіть кидано цілі жмент експлодуючого гороху. Вкінці випущено шість живих щурів. Всё стало вискачувати на крісла, суфражистки вибухли гістеричним вереском і остаточно втікли до сусідної кімнати, котру за собою зачинили. Коли вкінці між обома сторонами вивезала ся завзята бійка, явила ся в сали поліція і розігнала віче.

Телеграми.

Відень 12 грудня. „Wiener Allg. Ztg.“ доносить, що австро-угорський амбасадор в Константинополі маркграф Паллявічін одержав від свого правительства нові інструкції, котрі мають доказувати прихильність Австрої для Туреччини, тим більше, що бойкот австрійських товарів триває дальше.

Сараєво 12 грудня. З Плавля доносять, що надійшла там вже піхота призначена до обсадження новобазарського санджаку.

Константинополь 12 грудня. Султан приймив по вчерашнім селамлику князя данського Акселя, англійського амбасадора, сербського посла Ненадовича і Новаковича. Они оба візьмуть до Білгорода.

Лондон 12 грудня. Тутешна праса обговорює вільяко відповідь Австро-Угорщини на поту Росії в справі міжнародної конференції.

Константинополь 12 грудня. Вчера серед великих торжеств розпочалися вибори 10 послів з міста Константинополя до турецького парламенту. На турецькій листі упіщено 2 Вірмен, 1 Жіда, 2 Греків. Грека листа містить трех Греків. Вчера вибрано в Яніні 8 Греків, так, що число всіх доси вибаних Греків виносить 20.

Каза Бланка 12 грудня. Оголошено тут відкрите письмо султана Муляй Гафіда, містяче подяку за призначене єго султаном і просібю до горожан, аби вистерігалися всяких розрухів і жили в згоді з чужинцями.

Господарство, промисл і торговля.

Ціна збіжин у Львові.

дня 12 грудня:

	Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.
Пшениця	11·40 до 11·70
Жито	10·— до 13·30
Овес	7·40 до 7·70
Ячмінь пашний	7·30 до 7·50
Ячмінь броварний	7·50 до 9·50
Ріпак	— до —
Льнянка	— до —
Горох до вареня	9·— до 11·50
Вика	7·50 до 8·—
Бобик	7·30 до 7·60
Гречка	— до —
Кукурудза нова	— до —
Хміль за 56 кільо	— до —
Конюшина червона	60·— до 70·—
Конюшина біла	40·— до 50·—
Конюшина шведська	65·— до 75·—
Тимотка	— до —

Надіслане.

Тисяч порад для всіх містить в собі часоп. „Добре Ради“ що можна получить 10 річн. по 1·50 кор. а всі разом за 10 кор., Ів. Данилевич, Стрілецький Кут (Буковина).

Рух поїздів залізничних важливі від 1 мая 1908 — після часу береди, європейського.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають кімпінг поїзди; нічні поїзди означають нічні поїзди (*). Нічна пора числити ся від 6 год. відъїзду до 6 год. 59 мін. рано.

Приходить до Львова:

3 Krakova: 8·40, 2·30, 8·55, 1·30, 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.

Ряшева: 1·10.

Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·04,

2·15, 5·40, 10·30*.

Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40,

2·00, 5·15, 10·12*.

Черновець: 12·20, 6·40*, 8·07, 2·08

5·57, 9·30*.

Коломії, Жидачева, Потутор: 10·20.

Станиславова: 5·40*, 10·05*.

Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.

Яворова: 8·26, 5·00.

Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.

Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·45,

11·00*.

Стрия, Тухлі (від 15/, до 10/): 3·50.

Бельця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Krakova: 7·00*, 12·45*, 3·50, 8·25, 8·44,

2·45, 6·12*, 7·35*, 11·15*.

Ряшева: 3·30.

Підволочиск (головний дворець): 6·29, 10·49,

2·16, 7·45*, 11·10*.

Підволочиск (з Підзамче): 6·35, 11·03, 2·31,

8·08*, 11·32*.

Черновець: 2·50*, 6·10, 9·10, 9·35, 2·32,

10·38*.

Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.

Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.

Яворова: 6·58, 6·30*.

Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.

Коломії і Жидачева: 6·03*.

Перемишля, Хиррова: 4·00.

Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·35

6·42*.

Бельця: 11·05.

Станиславова Ворохти (від 1/, до 10/): 6·44.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дні 8·15 рано, 8·20 вечор, в неділі і римо-кат. сьвята 3·27 по полудні і 9·25 вечор; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 20 вересня) що дні 8·15 рано, 3·27 по полудні, 8·29 і 9·35 вечор, в неділі і римо-кат. сьвята 1·41 по полудні, (від 1 липня до 31 серпня) що дні 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудні, 8·20 і 9·35 вечор, в неділі і римо-кат. сьвята 10·05 вечор полудн. і 1·46 по полудні.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дні) 1·15 по полудні і 9·25 вечор; (від 3 мая до 15 вересня в неділі і римо-кат. сьвята) 10·15 вечор.

З Щирця від 28 мая до 13 вересня в неділі і римо-кат. сьвята 9·58 вечор.

З Любінія від 17 мая до 13 вересня в неділі і римо-кат. сьвята 11·45 вечор.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая), що дні 7·20 рано, 3·45 по полудні, в неділі і римо-кат. сьвята 2·30 по полудн. і 8·34 вечор; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 20 вересня) що дні 7·21 рано, 2·30 і 8·45 по полудн., 8·34 вечор, в неділі і римо-кат. сьвята 12·41 по полудн. (від 1 липня до 31 серпня) що дні 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полудн., 8·34 вечор, в неділі і римо-кат. сьвята 9·00 перед полудн. 12·41 по полудн.

До Рави рускої 11·35 в ночі (що неділі).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дні) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудн.; (від 3 мая до 15 вересня в неділі і римо-кат. сьвята) 1·35 по полудн.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 31 мая до 13 вересня в неділі і римо-кат. сьвята).

До Любінія 2·15 по полудні (від 17 мая до 13 вересня в неділі і римо-кат. сьвята).

За редакцію відповідає: Адам Креховецький.

О Г О Л О Ш Е Н Я.

Шкіряні вироби з російської шкіри!

Пара чобіт з російської шкіри засуваних т.зв. „Піташерів“ що вистануть до ношения по 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22 і 24 корон.

Другий же рід таких же чобіт із російської шкіри, мягких, особливо придатних до ношения для жінок і дівчат, котрі вистарчать до ношения по 10, 11 і 12 К, для школярів 7, 8, 9 і 10 К. Третій же рід чобіт, з найлучшого юхту жовтого, для мужчин, парівків по 14 і 16 К, для школярів чоботи з тогож жовтого юхту по 6 і 7 К.

Четвертий же рід чобіт зимових з верха шкіра, а в середині овече сукно, для мужчин по 14, 15 і 16 К.

Братя селяни і міщани! Не дайте ся ошукувати по ярмарках і торгах, не купуйте тандеги у жидів, памятайтесь на послання: Дешево мясо це їдять! Жиди до тих ярмаркових чобіт дають напір на брензолі і як в них підете в болото, то прийдите домів бoso. Замовляючий повинен прислати 4 К задатку і міру з ноги, скілько центиметрів довга а скілько груба. Без задатку не висилається відомо.

Стефан Копач
Струтинь, п. Долина ад Стрий.

Пара чобіт з російської шкіри засуваних т.зв. „Піташерів“ що вистануть до ношения по 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22 і 24 корон.

Другий же рід таких же чобіт із російської шкіри, мягких, особливо придатних до ношения для жінок і дівчат, котрі вистарчать

Інсерати

до
„Народної Часописи“
i Gazetи Lwowsko-ї

принимає

Агенція дневників

Ст. Соколовского
Львів, Пасаж
Гавсмана ч. 9.

Б—б—Б—б—Б—б—Б—б—Б—б—Б—б—Б—б—Б—б—Б—б—Б—

Чи знасте, що Сойм ухвалив, що кождий мусить крити свої дахи огнетривим матеріалом!!!! Тому то тепер

Пісок то гроши!

Я не обіцюю нікому, що заробить

3000 корон річно,

коли буде виробляти дахівку на моїй машині, бо то було - би шахрайство, але заручити можу, що буде мати дуже гарний дохід, наколи лише возьмезя широ до праці. Не кличу рівно ж, що отворив-ем величезне жерело доходів, авт бе кричу „свій до свого!“ — лишень подаю до відомості, що доставляю добре, тревалі, випробовані прускі машини і всі урядження до виробу цементових дахівок, та фарби, оліви і цемент по дуже дешевих цінах.

Всіляких інформацій в справі заложення фабрики цементових дахівок уділяю дуже радо.

Іван Чупрей в Коломиї

ул. Крашевского ч. 9/Б.

Б—б—Б—б—Б—б—Б—б—Б—б—Б—б—Б—б—Б—б—Б—б—Б—

■ Найдешевше можна купити лише ■

В А В К Ц И Й Н І Й Г а л и

ул. Сикстуска 32

меблі, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутерій,

старинності і все можливе до домового уладження.

Порозуміння з провінцією писемно.

Вступ вільний цілий день.